

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL- 22/Wu/2014

O r z e c z e n i e

W dniu2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący
Członkowie
.....
Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
.....

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.
synowi i, ur.r. w
nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru
Obwinionego o to, że:

jako lekarz sądowy w dniu2013r. wystawił w zaświadczenie nr dla pacjenta o niemożności Jego stawiennictwa w Sądzie Rejonowym w w dniu2013r, bez uprzedniego osobistego zbadania uzasadniając odstąpienie od badania, badaniem przez lekarza Szpitalnego Oddziału Ratunkowego (SOR) w Szpitalu Specjalistycznym w w dniu2013r. ,

w dniu2013r. wystawił w pacjentowi zaświadczenie nr o niemożności jego stawiennictwa w Sądzie Rejonowym w w dniu2013r. bez uprzedniego osobistego zbadania uzasadniając odstąpienie od badania przeprowadzonym badaniem przez lekarza psychiatrę w dniu2013r. , co stanowi naruszenie art. 11 ustawy o lekarzu sądowym z dnia 15.06.2007r. (Dz. U. 2007 nr 123 poz. 849 ze zm.) oraz art. 40 KEL

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

I nie uznał winnym zarzucanych mu czynów jw. i uniewinnił lekarza

II kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Członkowie

Przewodniczący

.....

.....

.....

OSL-22/Wu/2014

UZASADNIENIE

Pismem z dnia2013 r. Sąd Rejonowy w, poinformował, że „*powziął wątpliwości co do rzetelności wystawionych przez lekarza zaświadczeń o niezdolności do stawiennictwa na wezwanie Sądu oskarżonego*” wystawionych przez lekarza

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (zwany dalej Rzecznikiem) w dniu .. 2014r. wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wystawionych zaświadczeń przez lekarza sądowego do stawiennictwa na wezwanie Sądu oskarżonego

dowód: *pismo SR w z2013r.,
postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z...2014r.*

W toku postępowania wyjaśniającego pozyskano następujące materiały dowodowe:

- wyjaśnienia pisemne Obwinionego z dnia2013 r. i2013 r. przesłane do Sądu Rejonowego w Zamiejscowy Wydział Karny w (k. 2-3 akt);

- kopie dokumentacji lekarskiej dot. wraz z zaświadczeniami nr i (k. 6-13 i 21-22 akt);
- wyjaśnienia pisemne Obwinionego z dnia2013 r. przesłane do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (k. 27-28 akt);
- oświadczenie Obwinionego z dnia2014 r. o rezygnacji z funkcji lekarza sądowego z dniem2014 r. (k. 30 akt), przyjęte przez Wiceprezes Sądu Okręgowego w (k. 29 akt).

Rzecznik w dniu2014r. wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lek. (zwanemu w dalszej części Obwinionym). Zarzucił mu, że jako lekarz sądowy w dniu2013 r. wystawił zaświadczenie lekarskie nr dla pacjenta o niemożności jego stawiennictwa w Sądzie Rejonowym w dniu2013 r. i zaniechał uprzedniego osobistego zbadania uczestnika postępowania sądowego uzasadniając odstąpienie od badania, badaniem przez lekarza SOR w dniu2013 r. oraz, że w dniu2013 r. wystawił pacjentowi zaświadczenie lekarskie nr o niemożności Jego stawiennictwa w Sądzie Rejonowym w dniu2013 r. i zaniechał uprzedniego osobistego zbadania uczestnika postępowania sądowego uzasadniając odstąpienie od badania badaniem przez lekarza psychiatrę w dniu2013 r., czym naruszył art. 40 KEL oraz art. 11 Ustawy o lekarzu sądowym z dnia 15.06.2007 r. (Dz. U. 2007 nr 123 poz. 849 ze zm.).

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów z2014r.*

Następnie Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku w dniu2014r. skierował do tut. Sądu wniosek o ukaranie lek.

dowód: *wniosek o ukaranie z2014r.*

W dniu2014 r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku rozpoznał sprawę przeciwko lekarzowi Obwiniony w postępowaniu przed Sądem nie przyznał się do przedstawianych zarzutów, podtrzymał zeznania, złożył dodatkowe wyjaśnienia podkreślając, że wydając zaświadczenia nie miał podstaw do kwestionowania dokumentacji medycznej wystawionej przez lekarzy specjalistów, funkcję lekarza sądowego pełni od 2010 roku, przyjął ją po namowach dyrektora placówki, w której pracował, ze względu na brak lekarzy sądowych w regionie. Uważa, że przepisy określające sposób działania lekarza sądowego są niedoskonałe, gdyż ustawodawca prawdopodobnie zakładał, że lekarzy sądowych będzie na tyle dużo, że będą mogli weryfikować stan zdrowia podsądnych według swojej specjalizacji, natomiast rzeczywistość zmusza do wydawania zaświadczeń w przypadku chorób dotyczących innej specjalizacji niż posiada dostępny lekarz sądowy. W związku z postępowaniem przeciwko niemu zgłosił rezygnację z funkcji lekarza sądowego z dniem2014 r., która została przyjęta przez Wiceprezes Sądu Okręgowego w

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony lekarz od 2010 roku pełnił funkcję lekarza sądowego przy Sądzie Okręgowym w

okoliczność bezsporna

W dniu2013 r. wystawił zaświadczenie nr r. na nazwisko stwierdzające niemożność stawienia na wezwanie Sądu w dniu2013 r. z powodu choroby oznaczonej kodem J20 (co oznacza ostre zapalenie oskrzeli) na podstawie zaświadczenia ZUS wystawionego przez lekarza Jako przyczynę odstąpienia od badania podał „*badany przez lekarza*”. Z dokumentacji ze Szpitala Specjalistycznego w wynika, że był zaopatrzony w Szpitalnym Oddziale

Ratunkowym w dniu2013 r. i tego samego dnia wypisany – rozpoznano ostre zapalenie oskrzeli. Co więcej, z historii choroby wynika, że w dniu2013 r. Obwiniony nie widział pacjenta, a zaświadczenie wydał jego żonie. Z kolei w dniu2013 r. Obwiniony wystawił zaświadczenie nr r. na nazwisko stwierdzające niemożność stawienia na wezwanie Sądu w dniu2013 r. z powodu choroby oznaczonej kodem F43, F41, F60 (co oznacza reakcję depresyjną, zaburzenia lękowe i zaburzenia osobowości) na podstawie zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza Jako przyczynę odstąpienia od badania podał „*badany2013 r. przez specjalistę psychiatrę lek.*”. Z zaświadczenia lekarskiego wystawionego w dniu2013 r. wynika, że u lekarz specjalista psychiatra rozpoznał reakcję depresyjną, zaburzenia lękowe i zaburzenia osobowości i przepisał mu leki przeciwdepresyjne.

dowód: *dokumentacja medyczna dot. (k. 6-13 i 21-22 akt)*

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Lekarski na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie uznał, że nie można w niniejszej sprawie wydać wyroku skazującego wobec Obwinionego lekarza w związku z zarzutem naruszenia art. 40 KEL. Art. 40 KEL mówi bowiem, że „*wydawanie zaświadczeń lekarskich jest dozwolone jedynie na podstawie aktualnego badania lub odpowiedniej dokumentacji*”. W przedmiotowym przypadku oba zaświadczenia zostały wydane na podstawie dokumentacji lekarskiej.

Nie ulega natomiast wątpliwości Sądu, że wystawiając oba w/w zaświadczenia na potrzeby Sądu Rejonowego w Obwiniony naruszył art. 11 ustawy o lekarzu sądowym, który mówi, że „*lekarz sądowy wystawia*

zaświadczenia po uprzednim osobistym zbadaniu uczestnika postępowania i po zapoznaniu się z dostępną dokumentacją medyczną”. Obwiniony wypełnił ten przepis tylko w połowie ponieważ nie dokonał osobistego zbadania uczestnika postępowania, co w jasny sposób odnotował w zaświadczeniach zarówno nr i r. Według art. 12 p. 4 Ustawy o lekarzu sądowym, lekarz ten ma prawo wystawić zaświadczenie tylko na podstawie dokumentacji lekarskiej jedynie w przypadku „pobytu uczestnika postępowania w szpitalu, hospicjum stacjonarnym albo innym zakładzie opieki zdrowotnej, przeznaczonym dla osób, których stan zdrowia wymaga udzielania całodobowych świadczeń zdrowotnych w odpowiednio urządzonej, stałym pomieszczeniu”, co w przedmiotowym przypadku nie miało miejsca. Jak wyjaśnił Obwiniony na rozprawie przed Okręgowym Sądem Lekarskim nie miał on śmiałości podważać rozpoznania lekarzy specjalistów badających przed nim. Wskazuje to zdaniem Sądu, że Obwiniony nie rozumie zakładanych przez ustawodawcę zasad funkcjonowania lekarza sądowego, którego działania nie polegają jedynie na automatycznym powielaniu dokumentacji lekarskiej wystawionej przez innych lekarzy, niebędących lekarzami sądowymi, a na wykorzystaniu ogólnej wiedzy medycznej mającej być w zamyśle ustawodawcy wystarczającą do zweryfikowania stanu zdrowia uczestnika postępowania pod kątem zdolności do uczestnictwa w postępowaniu sądowym pod warunkiem osobistego badania takiej osoby. Niemniej jednak w ocenie Sądu Lekarskiego, aby założenia te funkcjonowały prawidłowo, słusznym jest, że wskazane byłoby kierowanie uczestników postępowania do lekarzy sądowych, specjalistów w dziedzinie, której dotyczy schorzenie uczestnika postępowania. Sąd Lekarski zdaje sobie natomiast sprawę z ograniczonej ilości lekarzy sądowych, zwłaszcza w mniejszych miejscowościach.

Okręgowy Sąd Lekarski ma jednak wątpliwości co do tego, czy w/w naruszenie art. 11 ustawy o lekarzu sądowym mieści się w granicach przewinienia zawodowego, skoro działalność ta jest wykonywana ściśle na zlecenie i w związku z umową z Sądem Powszechnym, a osobą, która podjęła współpracę z Obwinionym w zakresie pełnienia funkcji lekarza sądowego jest Prezes Sądu Okręgowego w

..... Istotne jest także, że Ustawa o lekarzu sądowym została stworzona ściśle w celu orzekania o zdolności stawiennictwa na rozprawach w Sądach powszechnych, natomiast kwestie należnego wykonywania zawodu lekarza określa przede wszystkim Kodeks Etyki Lekarskiej i Ustawa o zawodzie lekarza i lekarza dentysty. Mając na uwadze powyższe, zdaniem Okręgowego Sądu Lekarskiego podjęcie postępowania względem nieprawidłowego wykonywania funkcji lekarza sądowego leży w gestii Sądu Okręgowego w W ocenie Sądu Lekarskiego to Sąd Powszechny, na rzecz którego lekarz sądowy pełni swoją funkcję, po powzięciu wątpliwości co do rzetelności pracy lekarza sądowego, powinien we własnym zakresie wszcząć postępowanie wyjaśniające i ewentualnie karne.

Okręgowy Sąd Lekarski wziął pod uwagę niedoskonałość w/w Ustawy o lekarzu sądowym w odniesieniu do realiów życiowych, dał wiarę wyjaśnieniom Obwinionego odnośnie okoliczności w jakich wykonywał działalność lekarza sądowego oraz, że nie wydawał On zaświadczeń w celu uzyskania korzyści dla siebie lecz w dobrej wierze z powodu niezrozumienia istoty działania lekarza sądowego przewidzianej w Ustawie o lekarzu sądowym, a także, że po wykryciu nieprawidłowości niezwłocznie zrezygnował z wykonywania funkcji lekarza sądowego.

Mając na uwadze powyższe względy Okręgowy Sąd Lekarski postanowił uniewinnić Obwinionego od stawianego mu zarzutu naruszenia art. 40 KEL, jak również uniewinnić w zakresie przewinienia zawodowego za naruszenie art. 11 ustawy o lekarzu sądowym z dnia 15.06.2007pr. , kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....